

trædelsesdatoen være 1. juni 2002, ja, så er jeg fuld af optimisme.

Men som jeg sagde før, det er en væsentlig forudsætning for os, at LetLøn kan levere den her vare, og i stedet for at stå og udstede garantier vil jeg nøjes med at sige, hvad jeg sagde lige før i sidste runde, nemlig at jeg gerne vil se nærmere på det spørgsmål endnu en gang. Og det kan jo være noget af det, der kommer til at indgå i de drøftelser, som vi naturligvis forventer, jeg skal have med en række partier, som jeg har haft det hidtil.

Så spørger fru Eva Kjer Hansen: Hvor stammer Arbejdsministeriets erfaringer med antallet fem fra? Det er der nogle konkrete erfaringer med, bl.a. i statens virksomheder. Der er statistiksystemer, hvor den mindste gruppe er en gruppe på fem i statsadministrationen. Det kan man slå op på hjemmesiden, og det er oplyst, og det er anonymiseret.

Så skal jeg sige til fru Susanne Clemensen, at Danmarks Statistik ikke kan levere den vare, som skal være virksomhedsspecifik, kønsopdelt. Derfor er satsningen altså, at det er LetLøn-projektet, der skal levere den vare. Vi kan vende tilbage til det under udvalgsbehandlingen.

Jeg vil sige, jeg var lige ved at synes, at det her i anden runde antog karakter af et forberedende udvalgsarbejde. Jeg vil gerne tilsige et godt samarbejde under udvalgsbehandlingen og de drøftelser, som partierne måtte ønske frem mod den forhåbentlig endelige vedtagelse ved tredjehåndlingen, hvor vi får skabt større åbenhed i løndannelsen. Hvor vi får gjort noget ved de ligelønsproblemer, der er, og måske kan slippe for at snakke om de ligelønsproblemer, nogle troede, der var, men som måske ikke er der, når det kommer til stykket.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
tragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 216: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om børnepasningsorlov og lov om befordringsrabat til efterlønsmodtagere m.fl. (Ændringer som følge af førtidspensionsreformen, selvstændig bibeskæftigelse i efterlønsperioden, børnepasningsorlov til modtagere af ledighedsydelse m.v.).

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).

(Fremsat 29/3 2001).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Bjarne Laustsen (S):

Da vores ordfører, hr. Ole Vagn Christensen, ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne fremsætte følgende:

Socialdemokratiet kan støtte dette lovforslag, som har til formål at justere a-kasse-lovgivningen og andre love, således at de går i takt med førtidspensionsreformen. Da der er tale om mindre præciseringer og justeringer, vil jeg ikke gå nærmere ind i dette, men vil dog sige, at Socialdemokratiet er tilfreds med, at der nu gives mulighed for børnepasningsorlov til folk, der modtager ledighedsydelse.

Det er ligeledes logisk, at vi nu sikrer, at der ikke skal opkræves efterlønsbidrag af medlemmer, som ikke ville kunne opfylde efterlønsordningens anciennitetskrav. Heri ligger også, at vi naturligvis støtter det andet element i forslaget, der pålægger a-kasserne at undersøge, om medlemmer, som i dag betaler efterlønsbidrag, opfylder anciennitetskravet. Hvor dette ikke er tilfældet, skal det indbetalte efterlønsbidrag tilbagebetales.

Socialdemokratiet kan naturligvis også støtte, at kvinder, der gør tjeneste i forsvaret på værnepligtslignende vilkår, ligestilles med værnepligtige i a-kasse-lovgivningen.

Med disse få bemærkninger vil jeg afsluttede sige, at Socialdemokratiet naturligvis kan støtte forslaget.

Jens Vibjerg (V):

Lovforslaget er en følge af førtidspensionsreformen samt fornuftige justeringer på efterlønsområdet. Hertil kommer det, jeg vil kalde konsekvensændringer i forbindelse med anden lovgivning.

Det første punkt gælder, at kvinder, ansat på værnepligtsglignende vilkår, ligestilles med værnepligtige. Selvfølgelig er en ligestilling her helt naturlig.

Ændringen i mindstesatsen synes jeg er værdifuld. Ikke fordi det omfatter så voldsomt mange mennesker, men som reglerne er i dag, er der nogle, der kommer urimeligt i klemme, når man starter selvstændig virksomhed, og det ret hurtigt viser sig ikke at kunne løbe rundt økonomisk.

Har man betalt sit kontingent til en a-kasse som lønmodtager og går over og bliver selvstændig og betaler sit kontingent til en af de selvstændige a-kasser, ja så skal man selvfølgelig, hvis man bliver arbejdsløs, fordi virksomheden ikke kan køre, have ret til dagpenge.

Med denne ændring håber jeg, vi lukker det hul, som nogle er faldet ned i. I et land, hvor vi gerne vil have flere iværksættere, skal vi fjerne de sten på vejen, vi kan, som er medvirkende til, at nogle ikke tør starte selvstændig virksomhed.

Ændringen af selvstændig bibeskæftigelse i efterlønperioden skulle gerne løse problemet med den manglende mulighed for, som reglerne er i dag, at sidde i en vindmøllebestyrelse uden honorar. Det har selvfølgelig ikke været hensigten at hindre folk i det.

Konsekvensændringer som følge af førtidspensionsreformen skal jeg ikke kommentere yderligere, og de øvrige justeringer på efterlønsområdet må siges at være små og fornuftige tilpasninger.

Vi støtter forslaget.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Forslaget her er jo en slags opsamling. Det er konsekvensændringer, og det er opfølgning på arbejdet i tre forligskredse: dels kredsen omkring efterlønsforliget, dels kredsen omkring satspuljefordelingen og dels den kreds af partier, der har forhandlet den nye førtidspensionsreform.

Det Konservative Folkeparti er med i alle tre kredse, selv om det er lidt indviklet, og derfor kan vi selvfølgelig også støtte forslaget, der følger op på de forlig, som vi har haft med hinanden i løbet af de sidste måneder.

Blandt de mange punkter i forslaget skal jeg nøjes med at fremhæve tre:

Jeg vil gerne fremhæve de nye regler for muligheden for selvstændige for, at de kan få mindstesatsen udbetalt i tilfælde af, at de må ophøre med deres virksomhed, f.eks. på grund af mang-

lende indtjening. Der har været en regel, som har givet anledning til nogle misforståelser. Nogle glemte at få flyttet a-kasse i tide, og der er altså nogle eksempler på mennesker, der er kommet frygtelig galt af sted, ikke mange, men der er nogle stykker. Derfor er jeg glad for, at vi nu får en regel, der er mere håndterbar omkring denne problemstilling.

Det andet, jeg vil nævne, er om vindmøllelavene. Hidtil har det jo været sådan, at det har været umuligt at modtage efterløn og samtidig sidde i bestyrelsen for sådan et vindmøllelav, til trods for at arbejdsbyrden måske var 10-12 timer i løbet af året og der ikke var noget honorar, og det har i hvert fald været umuligt for mig over for de pågældende at forklare rimeligheden i en sådan regel. Nu skulle det være bragt på plads.

Man kan dog frygte, at der fremover vil komme enkelte, som ønsker at være på efterløn, samtidig med at de har en sådan bestyrelsespost, som kan komme i vanskeligheder, nemlig hvis dækningsbidraget i vindmøllen er meget stort, og de har en meget stor andel i vindmøllen. Men vi må jo så givet fald se på til den tid, om der er noget, der skal følges op på.

Endelig vil jeg nævne den del af forslaget, som betyder, at der bliver taget hånd om det problem, at nogle mennesker indbetaler efterlønsbidrag, selv om det vil være umuligt for de pågældende at opfylde anciennitetskravet og dermed blive berettiget til efterløn til sin tid.

Det er naturligvis ikke godt, at sådanne personer går i den tro, at de er berettiget til efterløn og betaler til det, når det viser sig, at det rent faktisk ikke er tilfældet. Derfor synes jeg, det er godt, at vi får det stoppet, og at man giver mulighed for, at de pågældende kan få pengene tilbage.

Vi kan støtte lovforslaget.

Ole Sohn (SF):

Det er altid rart at konstatere, at ordføreren for Det Konservative Folkeparti er blevet glad igen, ja, næsten lykkelig.

For at det ikke skal være nogen overraskelse, så kan SF sådan set også godt se meget positivt på det her lovforslag, men jeg vil alligevel gøre et par bemærkninger, for ihukommende dagens debat er der noget, der har undret mig meget, nemlig hvordan Venstre og Det Konservative Folkeparti hele dagen igennem under de tidligere dagsordenspunkter har gentaget og gentaget og gentaget ønsket om at få fremmet udliciteringen.

Det er et ædelt og reelt formål, som man kan diskutere, men med det her lovforslag, som blandt andet bygger på justeringer, konsekvensrettelser af førtidspensionsreformen, var man jo i den situation, at Venstre og De Konservative blokerede for, at man kunne udlicitere en opgave.

Venstre og De Konservative satte sig i spidsen for og gjorde det til et kardinalpunkt, at der ikke skulle udliciteres, hvad angår administrationen af fleksydelse. Der skulle opbygges en ny bureaukratisk, statsstyret, nordkoreansk mønstermodel af en a-kasse, som skal administreres af staten og kommunerne. Nu får vi slagsmålet, for kommunerne vil selvfølgelig ikke administrere det. Det er komplet umuligt for dem at have med at gøre. Så det er en af de ting, som vi givetvis ville være nødt til at løfte i næste samling.

Selv om SF normalt er meget kritisk over for udliciteringer, medmindre man stiller nogle præcise krav, så vil vi være meget åbne over for at se på en udliciteringsmodel af den af Venstre og De Konservative nyetablerede, statslige, bureaukratiske fleksjobydelseskasse til privat regi. Jeg har fået den forståelse, at der er en hel del private organisationer, som er indstillet på at gøre det, dem, der har en vis erfaring i det.

Jeg tror også, at man kan bruge Venstres og De Konservatives forslag om udbudspligt, at de kan gøre det både bedre og billigere, men det kommer vi jo tilbage til, for jeg tror, at vi bliver nødt til at lave en konsekvensrettelse.

Til gengæld er der et spørgsmål til ministeren, det gælder i øvrigt til hele kredsen bag forliget om førtidspensionsreformen: Der er det problem, som ikke bliver løst med lovforslaget, at hvis man bliver ledig fra et fleksjob, så får man selvfølgelig fleksjobydelse. Men bliver man restitueret så meget, at man kan gå fra et fleksjob til et ordinært job, så går man tilbage i a-kasse-systemet som nyindmeldt, dvs. at man skal have 1 års anciennitet, hvorimod hvis man blev i fleksjobydelsen, ville man kunne få ydelse med det samme.

Det vil sige, at der her er et problem, som gør, at man stiller en gruppe personer dårligere, end det har været tiltænkt af nogen af parterne, jeg tror, uanset hvilken side af sagen man er på. Derfor mener jeg, at det er en af de ting, vi skal tage op under udvalgsbehandlingen og se på, om det kan løses i forbindelse med det her alt godt fra havet rodekasse-lovforslag, eller om det skal tages op i en anden sammenhæng. Det er jeg ikke helt på det rene med. Men jeg vil bare

lige anføre, at vi kan se, at der er et problem, som kommer til at sætte nogle personer i en klemme, som vi i hvert fald er nødt til at få løst op for.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg iagttog med meget stor glæde, at hr. Ole Sohn brugte udtrykket nordkoreansk som et skældsord. Jeg må sige, at der foregår en virkelig epokegørende personlig udvikling med hr. Ole Sohn, og det skal jeg kun hilse med tilfredshed.

Det, jeg bad om ordet for, var egentlig for at rette en misforståelse. Hr. Ole Sohn gav udtryk for, at vi i Det Konservative Folkeparti går ind for udbudspligt. Det er ikke tilfældet. Vi har rent faktisk en beslutning fra vores landsråd om, at det er kommunerne selv, der skal tage stilling til, hvorvidt der skal foretages udbud eller ej.

Klaus Kjær (DF):

Forslaget har til formål at justere arbejdsløshedsforsikringsloven og lov om befordringsrabat til efterlønsmodtagere som følge af førtidspensionsreformen samt at foretage en række mindre ændringer og præciseringer i arbejdsløshedsforsikringsloven og i lov om børnepensningsorlov. Der samles således op omkring følgende otte elementer:

I konsekvens af, at kvinder generelt kan antages til tjeneste i forsvaret på værnepligtstilignende vilkår, foreslås det, at der sker en ligestilling med mandlige værnepligtige, hvorefter personer, der aftjener værnepligt har ret til optagelse som medlem af en arbejdsløshedskasse, og at der efter endt værnepligt ved ledighed kan udbetales dagpenge med dimittendsatsen.

Det foreslås videre, at betingelserne for ret til mindstesatsen lempes for medlemmer, som starter selvstændig virksomhed. Således skal fuldtidsarbejde som lønmodtager og perioder med selvstændig virksomhed i det væsentlige omfang indgå i den 3-års-periode, som udgør grundlaget for mindstesatsen.

Videre foreslås reglerne om selvstændig bibe-skæftigelse i efterlønsperioden ændret i de tilfælde, hvor virksomheden drives i interessentskabsform.

Som følge af fremsættelse af førtidspensionsreformen foretages der nogle konsekvensændringer i lov om arbejdsløshedsforsikring og i lov om befordringsrabat til efterlønsmodtagere m.fl.

Som et femte og sjette element, der begge vedrører efterlønsbidrag, er, at medlemmer, der ikke ville kunne opfylde efterlønsordningens anciennitetskrav, ikke skal opkræves for efterlønsbidrag, samt at lempe reglerne om tilbagebetaling af efterlønsbidraget for medlemmer, som fravælger efterlønsordningen før det tresindstyvende år, således at bidraget tilbagebetales kontant, hvis beløbet ikke overstiger syv gange højeste dagpengesats.

Endvidere foreslås det, at reglerne om tilbagebetaling af efterlønsbidrag ved overførsel til en pensionsordning som led i et ansættelsesforhold ændres således, at der ikke skal overføres tilbagebetalte efterlønsbidrag til en tjenestemandspension eller en pensionsordning, der modtager statsstøtte, herunder en tjenestemandspensionslignende ordning. Beløbet skal i stedet overføres til en anden pensionsordning, som er et led i et ansættelsesforhold. Hvis en sådan ordning ikke findes i det nye ansættelsesforhold, overføres beløbet til en bestående eller nyoprettet privattegnede pensionsordning.

Som det syvende element foreslås det at modernisere og præcisere tilsynsbestemmelserne i loven, herunder hjemmel til at fastsætte nærmere regler om arbejdsløsheds-kassernes administration, økonomi, regnskab og revision.

Endelig foreslås det som det sidste element, at ledige, der modtager ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, får samme adgang til børnepasningsorlov som personer, der modtager kontanthjælp.

Forlig eller ej er Dansk Folkeparti positivt indstillet over for de foreslåede justeringer, som efter det oplyste har begrænsede økonomiske konsekvenser for det offentlige, men som fjerner nogle skønhedspletter på de nævnte lovgivningsområder.

Anders Samuelsen (RV):

Jeg skal undlade at trætte Tinget med en gennemgang af forslagens konkrete indhold, men blot konstatere, at Det Radikale Venstre med glæde kan støtte op om forslagens indhold.

Jette Gottlieb (EL):

Det her foreliggende forslag er jo en slags bunkeforslag af den type, som jeg afskyr, fordi de ting, det omhandler, ikke har noget med hinanden at gøre. Men som udgangspunkt er vi positive over for de foreslåede ændringer, og jeg vil bare tage et par enkelte af dem frem:

For det første er der rettet op på et åbenlyst ligestillingsproblem med ligestillingen af kvinder ansat på værnepligtslignende vilkår med værnepligtige i forbindelse med arbejdsløshedsforsikringen. Det er o.k.

For det andet vil de foreslåede ændringer og opkrævninger og tilbagebetalinger af efterlønsbidrag være en forbedring af a-kasse-medlemmernes muligheder for at overskue mulighederne eller mangel på samme for at opnå ret til efterløn. Det er også i orden.

For det tredje er det heller ikke så ringe endda, at retten til børnepasningsorlov også kommer til at omfatte modtagere af ledighedsydelse, og for nu at gøre det klart, så ser vi også positivt på de øvrige indholdsmæssige ændringer, der ligger i forslaget.

Når det så er sagt, vil jeg også putte et par kommentarer på til de uløste problemer, der hænger sammen med fleksjobordningen. Det er relevant, fordi forslaget jo også indeholder nogle konsekvensrettelser i arbejdsløshedslovgivningen som følge af førtidspensionsreformen og den tilhørende fleksjobordning.

Udgangspunktet er ligesom for hr. Ole Sohn også det fælles høringssvar fra LO, FTF og SE, hvor de rejser nogle helt centrale spørgsmål. Et spørgsmål, som trænger til besvarelse fra ministeren, er, hvad den dybere mening med fleksjobbernes ret til at være medlem af en a-kasse er, samtidig med at der ikke knytter sig nogle rettigheder til ydelser fra kassen. Det er min opfattelse, at fleksjobberne først og fremmest har en god grund til at være medlem af en fagforening, fordi løn og arbejdsvilkår også for fleksjobbere er et fagligt spørgsmål.

Det er stadig væk Enhedslistens opfattelse, at fleksjobbere bør have dagpengerettigheder og dermed være a-kasse-medlemmer på linje med så mange andre, men det blev forhindret i den førtidspensionsreform, der blev vedtaget. Derfor kan det virke besynderligt, at den omtalte ret til at være medlem af a-kassen stadig består.

Men det væsentligste spørgsmål, som rejses af de faglige organisationer, er spørgsmålet om fleksjobbernes mulighed for at vende tilbage til arbejdsmarkedet med fuld dagpengeret. Her vil det jo være sådan, at fleksjobbere betragtes på linje med nyindmeldte i a-kasserne og dermed skal have 1.924 timers arbejde for at opnå dagpengeret.

Det vil stille den enkelte i en situation, hvor de ikke kan få dagpenge, hvis de mister arbejdet i løbet af det første år, og samtidig har de mistet

retten til ledighedsydelse ved at forlade fleksjobordningen. I en sådan situation vil mange nok ryste på hånden og takke nej til at prøve, om de kan klare et ordinært arbejde.

Jeg er af den klare opfattelse, at dette samspilsproblem både vil være til skade for de berørte mennesker og modvirke det samfundsmæssige fornuftige i, at så mange som muligt kan få et ordinært arbejde. Det ville da være rart at få ministerens umiddelbare kommentarer på de spørgsmål.

Med de kommentarer vil vi i øvrigt støtte forslaget på trods af de ting, jeg nævned.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan støtte forslaget her. Vi vil selvfølgelig se med interesse på de hørings svar, der er kommet, og jeg formoder, at der kommer flere.

Det er jo ikke særlig smart at putte så mange ting sammen, men hvis man er for dem alle sammen, er det selvfølgelig ikke så indviklet, og det håber vi at vi er.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Man kan selvfølgelig godt anføre, at det er uhensigtsmæssigt med så mange forskellige emneområder samlet i ét lovforslag. På den anden side set og tidspunktet på dagen taget i betragtning er det vel heller ikke uhensigtsmæssigt, at der ikke skal være seks ordførerrunder om de relativt overskuelige ændringer, der trods alt lægges op til.

Jeg vil godt takke for den meget positive modtagelse, lovforslaget har fået trods dets sammensatte natur, og vil gerne sige, at vi er opmærksomme på den problemstilling, som de tre hovedorganisationer på lønmodtagersiden har rejst. Jeg har rettet en henvendelse til socialministeren om spørgsmålet, da det nærmere må afklares, i hvilken forligskreds denne diskussion bør tages op. Jeg vil ikke på forhånd binde mig til nogen bestemt indstilling, men jeg vil gerne tilkendegive, at både jeg og socialministeren er indstillet på at se nærmere på spørgsmålet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejds markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 100:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af 52-ugers-reglen for lediges ret til supplerende dagpenge.

Af Mogens Andreasen (UP) og Inge Refshauge (DMF).

(Fremsat 23/1 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Med dette beslutningsforslag ønsker forslagsstillerne at pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag, der indebærer, at personer mellem 50 og 60 år ikke skal være omfattet af tidsbegrænsningen på 52 uger i retten til supplerende dagpenge, hvis de arbejder i det private erhvervsliv. Hvorfor forslaget er begrænset til personer ansat i det private erhvervsliv, skal jeg lade være usagt, men blot bemærke, at en sådan forskelsbehandling mellem ansatte i den private og den offentlige sektor forekommer endog meget vanskelig at begrunde, hvilket forslagsstillerne formentlig af samme årsag heller ikke har indladt sig på.

Når man læser bemærkningerne til forslaget, kan man undre sig over, hvorfor det ikke er blevet gennemført for længst. Medlemmet fastholder en tilknytning til arbejdsmarkedet, de private arbejdsgivere får et større arbejdsudbud, og staten sparer penge. Alle er glade – og så dog alligevel ikke, fordi arbejdsmarkedspolitikken ikke som forudsat af forslagsstillerne lever i et lukket kredsløb.

Forslaget glimrer ved ikke at se på tingene i et bredere arbejdsmarkedspolitisk og samfundsmæssigt økonomisk perspektiv. Forslagsstillerne forud-